

Instrukcja montażu podłogi LVT Harvey Maria

Przygotowanie powierzchni pod montaż to niezbędny etap prowadzący do właściwego wykorzystania produktu. Poniżej opisujemy główne elementy, na które należy zwrócić uwagę.

Równe* podłoże

Nierówności psują efekt finalny, są widoczne po położeniu płytek, zwłaszcza przy słabym oświetleniu. Podłoże powinno się zbadać, przykładając do powierzchni liniał pomiarowy o długości 3 m. Należy również zmierzyć ubytki w podłożu – nie powinny przekraczać 3 mm. Proszę zwrócić uwagę na wybrzuszenia i wgłębienia. Wszystkie różnice w poziomach należy wyrównać mieszanką wygładzającą, stosując się do wskazówek podanych przez producenta mieszanki.
**Maksymalna różnica w wysokości wynosi 5 mm na 2 m oraz 2 mm na 25 cm.*

Rysy na podłożu

Rysy mogą powstawać z wielu powodów, m.in. podczas osiadania budynku. Wszystkimi rysami należy się zająć przez użyciem mieszanki wygładzającej, należy również sprawdzić, czy ruchy nie uszkodziły folii pod wylewką. W takim przypadku samo wypełnienie rys może spowodować długoterminowe problemy z podłogą. W razie wątpliwości zaleca się konsultację specjalisty.

Suchość podłoża

Pełne podłoża oraz podłoża drewniane muszą być całkowicie suche przed montażem. Podłoże powinno zostać zbadane higrometrem. Maksymalny, dopuszczalny poziom wilgotności względnej wynosi 75%. Czas trwania badania zależy od rodzaju podłoża. W przypadku podłoża piaskowego lub cementowego będzie to wymagało od 2 do 3 dni, natomiast cementu polerowanego – przynajmniej tygodnia. Oceny nie należy przeprowadzać podczas działania urządzeń suszących lub ogrzewania podłogowego. Należy je wyłączyć minimum 4 dni przez użyciem higrometru oraz na cały czas trwania badania.

Świeżo położone podłoże piaskowe czy cementowe schnie mniej więcej w tempie 1 mm/dzień do głębokości 75 mm i 0,5 mm/dzień do głębokości 100 mm. Podłoże o grubości ponad 100 mm wymaga znacznie dłuższego czasu schnięcia (150 mm do roku lub więcej). Wylewki anhydrytowe schną z podobną prędkością, jeśli mleczko cementowe zostanie zdarte, umożliwiając parowanie. W innym przypadku należy postępować jak przy cemencie polerowanym.

Niektóre rodzaje podłoża można pokryć płynną folią, aby nadmierna wilgoć nie przedostała się do pokrycia podłogowego. Po porady w tym temacie należy zwrócić się do producenta folii.

Pomieszczenia znajdujące się pod poziomem gruntu są wyjątkowo podatne na wysokie poziomy wilgotności (prosimy przeczytać punkt *Poniżej poziomu gruntu*).

Wilgotność należy sprawdzić również w przypadku podłoża ze sklejki. Można wykorzystać do tego urządzenia wymienione powyżej, wyposażając je w szpilki pomiarowe. Szpilki (2 szt.) wsuwa się w sklejkę zgodnie z kierunkiem przebiegu włókien. Maksymalny poziom wilgotności wynosi 15%, chociaż za idealny uważa się 13%. Wynik powyżej 17% stanowi podstawę do dalszej oceny. Wysokie poziomy wilgotności mogą wynikać z nieodpowiedniej wentylacji podłoża.

Zanieczyszczenie podłoża

Wszelkie zanieczyszczenia (np. olejem, woskiem, lakierem, klejem czy farbą) należy usunąć przed zastosowaniem płynnej folii przeciwwilgociowej, mieszanki wygładzającej i kleju. Niektóre firmy mają w ofercie preparaty, które wiążą przy niewielkiej ilości pozostałości kleju, należy się jednak upewnić u dystrybutora, czy będą one odpowiednie do zastosowania w tej konkretnej sytuacji.

Zanieczyszczenie olejem jest poważnym problemem, który może wymagać usunięcia podłoża lub zastosowania pływającej warstwy izolacyjnej. Płytki pływające z systemem na klik można ułożyć na folii izolacyjnej.

Dylatacje

Nie powinny zostać przykryte. Należy zamaskować je odpowiednią maskownicą. Mogą wpłynąć na końcowy efekt estetyczny, ale jeżeli zostaną uwzględnione odpowiednio wcześniej, mają szansę stać się częścią wzoru.

Temperatura i wilgotność

Stabilne warunki klimatyczne pozwalają zapobiegać powstawaniu napięć w podłodze. Idealna temperatura otoczenia wynosi od 16°C do 22°C, zaś wilgotność względna – do 70%. Należy unikać dużych różnic temperatur, gdyż może to negatywnie wpłynąć na płytki i klej.

Temperatura podłoża jest równie istotnym czynnikiem, powinna wynosić minimum 15°C, zaś maksymalnie 27°C.

Kompatybilność z ogrzewaniem podłogowym

Płytki można stosować z ogrzewaniem podłogowym pod warunkiem, że powierzchnia podłoża nie rozgrzewa się powyżej 27°C. Temperaturę można zwiększać stopniowo, maksymalnie o 3°C co 12 godzin. Zaleca się, aby temperatura podłoża była zachowana w przedziale 15–27°C.

Minimalne ruchy poziome i stabilność podłoża

Nadmiar ruchu poziomego może spowodować napięcia w pokryciu podłogowym. Nie jest to łatwe do zmierzenia, ale jako punkt odniesienia można użyć liniału pomiarowego i przejść wzdłuż niego. Jeśli pokrycie podłogowe zapada się o więcej niż 10 mm, należy rozważyć wzmocnienie. Jeżeli stanimy jedną nogą po jednej stronie łączenia elementu posadzki, zaś drugą po drugiej stronie i zaczniemy iść, a elementy będą się poruszały i przenosiły siłę niezależnie od siebie, takiej samej sytuacji możemy spodziewać się po montażu pokrycia podłogowego. W takim przypadku zaleca się przykrycie drewnianej posadzki płytami ze sklejki o minimalnej grubości 6 mm, które powinny być ułożone prostopadle do niestabilnych łączeń. W razie wątpliwości zaleca się konsultację ze specjalistą.

Na nowo położonym podłożu, zwłaszcza z anhydrytu, może pojawić się mleczo cementowe. Powinno zostać usunięte poprzez piaskowanie lub szlifowanie. Na skuteczność kleju może również wpłynąć wytrzymałość powierzchni. W celu oceny podłoża pod kątem obecności mlecza cementowego i podatności na kruszenie należy podrapać je ostrym przedmiotem, np. gwoździem. Wykonać dwa pionowe zadrapania w odległości ok. 10 mm, a następnie 2 zadrapania poziome, krzyżujące się w pierwszych. Wygląd powstałych krawędzi oraz ich ewentualne rozwarstwianie dostarczą wskazówek o twardości podłoża. Przy podłożach anhydrytowych należy być szczególnie ostrożnym, gdyż mleczo cementowe może zamienić się w twardą powłokę po 2 tygodniach od położenia. Powierzchnia ta, mimo iż sprawia wrażenie stabilnego, może się później rozwarstwiać podczas użytkowania.

Poniżej poziomu gruntu

Należy zadbać o odpowiednią wentylację pomieszczeń, aby uniknąć gromadzenia się wilgoci i zredukować ryzyko powstawania skroplin. Wilgoć może wnikać w ściany i podłoże, wpływając w ten sposób na skuteczność kleju. Należy zawsze sprawdzać poziom wilgotności, stosując

odpowiedni sprzęt lub zwracając się po pomoc do specjalisty.

HARVEY MARIA®

Plan ułożenia

Dla optymalnego efektu wizualnego należy wymierzyć pomieszczenie i narysować linię dzielącą powierzchnię montażu na połowy i kolejną, prostopadłą, przecinającą poprzednią linię w połowie. Linie można wykorzystać do układania płytek.

Należy ułożyć na sucho rząd płytek wzdłuż jednej i drugiej linii. Jeśli położenie względem każdej ze ścian jest odpowiednie, można posłużyć się liniami, rozpoczynając montaż. Jeśli jednak ułożenie względem ściany wymaga lekkiego docięcia płytki, można spróbować przesunąć płytki o połowę długości względem nakreślonych linii, tak aby uzyskać lepszy wygląd końcowy. Przed zamontowaniem podłogi na stałe (na klej) zawsze należy skonsultować się z klientem, aby to on podjął ostateczną decyzję. Jeżeli płytki są kierunkowe, zazwyczaj mają na rewersie strzałkę wyznaczającą kierunek układania. Zmiany w układaniu mogą być podyktowane jednak decyzją klienta, który zechce uzyskać inny końcowy efekt wizualny w pomieszczeniu.

W takich przypadkach zaleca się zawsze najpierw ułożyć podłogę na sucho, pokazując klientowi możliwy do osiągnięcia efekt. Należy wziąć również pod uwagę kierunek padania światła, ponieważ czynnik ten może rzutować na wygląd realizacji przy płytkach układanych niezgodnie z kierunkiem wyznaczonym pierwotnie strzałkami.

Płytki imitujące klepkę i drewno zazwyczaj układa się w losowy/dowolny wzór. Prostokątne lub podłużne – w cegiełkę lub cegiełkę z przesunięciem, zaś kwadratowe przeważnie bezpośrednio obok siebie.

Układanie rozpoczynamy od środka pomieszczenia lub przesuniętej linii. Kiedy klej zaczyna łączyć (patrz instrukcje producenta kleju) umieszczamy pierwszą płytkę we właściwym miejscu i dociskamy od środka do zewnątrz, aż do uwolnienia całego powietrza spod płytki. Następnie montujemy kolejną płytkę. Pozostałe czysto, równo i ściśle łączymy z poprzednimi. Za każdym razem usuwamy nadmiar kleju i używamy starannie walca dociskowego (50 kg) lub ręcznego wałka dociskowego, dbając o równomierne dopasowanie płytek.

Aklimatyzacja płytek przed układaniem

Niezwykle istotne jest pozwolenie płytkom na dostosowanie się do warunków panujących w miejscu montażu, aby zapobiec problemom z napięciami na późniejszych etapach prac. Aklimatyzacja polega na ułożeniu płytek w niewielkich stosach w pomieszczeniu, gdzie będą montowane przynajmniej 24 godziny przez instalacją i pozostawieniu ich na ten czas w docelowej temperaturze pomieszczenia. W idealnej sytuacji temperatura i wilgotność powinny utrzymywać się na stałym poziomie, nawet w nocy. Temperatura winna wynosić mniej więcej 18°C, a względna wilgotność maksymalnie 70%.

Jeżeli przed montażem płytki będą narażone na działanie bardzo wysokich lub bardzo niskich temperatur, po wyrównaniu temperatury do tej panującej w pomieszczeniu przemieszczą się, zwykle jeszcze przed związaniem kleju. Po narażeniu na wysokie temperatury płytki się skurczą i odwrotnie – po narażeniu na niskie – rozszerzą. Szczególną ostrożność należy zachować przy montażu w ogrodach zimowych, gdyż dobowe wahania temperatur w takich miejscach mogą być istotne. Należy regulować temperaturę, zacieniając pomieszczenie w godzinach słonecznych, unikając w ten sposób skrajnych wartości, aż do momentu związania kleju (zazwyczaj 24–72 h/proszę sprawdzić instrukcje producenta).

Dokładne obejrzenie płytek przed montażem

Płytki układane w jednym pomieszczeniu powinny pochodzić z tej samej serii. Aby sprawdzić

spójność odcieni, należy wyjąć kilka płytek z różnych opakowań i położyć je obok siebie na podłodze w celu porównania. Zestawić należy również rozmiar płytek, a także sprawdzić, czy nie ma na nich widocznych wad lub uszkodzeń. Jeśli przed etapem montażu zostaną wykryte problemy, należy skontaktować się z producentem. Ostateczną decyzję o instalacji podejmuje osoba montująca, więc jeśli mimo wad zdecyduje się na położenie podłogi, wszelkie roszczenia wystosowane do producenta mogą nie zostać uwzględnione.

Klej

Montażysci Harvey Maria doradzą Państwu odpowiednią gamę klejów, które zostały przetestowane w połączeniu z naszymi płytkami, jednak należy zawsze dokładnie zapoznać się z instrukcjami producenta dotyczącymi konkretnego produktu.

Istnieją trzy rodzaje klejów: mokre, reagujące na nacisk oraz dwuskładnikowe.

Mokry klej jest klejem o normalnej mocy i stosuje się go w pomieszczeniach, które nie są narażone na zmiany warunków temperaturowych, nie znajdują się w bezpośrednim świetle słonecznym ani w sąsiedztwie źródeł oddających ciepło, takich jak np. kuchenki. Klej przeznaczony do zastosowań wysokotemperaturowych stosuje się w miejscach narażonych na działanie wysokich temperatur, np. bezpośredniego światła słonecznego lub kuchenek.

Kleje reagujące na nacisk można zastosować w zwykłych pomieszczeniach, które nie są narażone na wahania temperatur wykraczające poza normę określoną w punkcie *Temperatura i wilgotność*.

Kleje dwuskładnikowe stosuje się w pomieszczeniach narażonych na wilgoć i wysokie temperatury, takich jak ogrody zimowe czy kuchnie.

Stosując kleje mokre i dwuskładnikowe, zaleca się w trakcie montażu raz na jakiś czas podnieść którąś z płytek i sprawdzić, czy przynajmniej 80% tylnej powierzchni płytki jest pokryte klejem. Sposób aplikacji zależy od wskazówek producenta, jednak zalecamy podwójną ostrożność, ponieważ użycie nieodpowiedniej szpachli, niedociśnięcie wałkiem lub pozostawienie kleju nałożonego na powierzchnię na zbyt długi czas może spowodować powstanie śladów na podłodze. Zaleca się użycie szpachli o małych zębach. Klej należy nakładać tylko na tę powierzchnię, która w danym momencie zostanie pokryta płytkami.

Czas przyczepności kleju jest zależny od panujących w pomieszczeniu warunków. W suchym miejscu ulegnie on skróceniu. Przy stosowaniu kleju dwuskładnikowego, który należy wymieszać, najlepiej będzie ułożyć płytki na sucho, przyciąć wszystkie, które tego wymagają, tak aby zdążyć położyć je na klej, zanim straci on swoje właściwości, co może trwać mniej więcej 30 minut (w zależności od warunków).

Należy również zadbać o to, aby nie chodzić po płytkach przez 24 godziny (podczas wiązania kleju). Jeśli nie da się tego uniknąć, zaleca się położenie na płytkach płyty ze sklejki. Nie powinno się przykrywać podłogi folią przed pełnym wyschnięciem i związaniem kleju, gdyż mogłoby to zatrzymać te procesy. Należy również utrzymywać stałą temperaturę pomieszczenia przez 24 godziny, aby płytki się nie poprzesuwały.

Wszystkie resztki kleju powinny zostać niezwłocznie usunięte z powierzchni płytki, zanim zupełnie wyschnie. Nie wolno używać rozpuszczalników na powierzchni płytek. Jeśli to konieczne, do usunięcia kleju można wykorzystać wilgotną ściereczkę. Nie wolno używać twardych gąbek ani zmywaków, które mogłyby uszkodzić warstwę wierzchnią płytki.

Powyższa instrukcja stanowi jedynie zestawienie ogólnych wskazówek montażowych. Wszelkich dodatkowych informacji technicznych udzieli Państwu nasz Specjalista ds. Montażu. Zapraszamy do kontaktu, pisząc na adres: kb@arcium.pl.